

ת"פ 37364/05/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 37364-05-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אדר עידן
נגד

הנאשם פלוני
ע"י ב"כ עו"ד דוד ונטורה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות תקיפת בת זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות בהן הורשע, בתקופה הרלוונטית, היו הנאשם והמתלוננת נשואים כשנתיים וחצי ולהם שלושה ילדים משותפים.

בתאריך 9.5.2020, לאחר שהמתלוננת אמרה לנאשם כי היא הולכת להחזיר את בתם הביתה מביתו של חבר, איים עליה הנאשם בכך שאמר לה: "**אם את יוצאת אני אהרוג אותך**".

במועד מסוים במהלך כשנה עובר ליום 9.5.2020, העירה המתלוננת לנאשם על כך שאמר לילדתם דבר מה והנאשם בתגובה זרק בקבוק בירה על הרצפה ואמר למתלוננת "**תתחילי לנקות שפחה**". המתלוננת התקרבה לעבר הנאשם, אמרה לו כי היא אוהבת אותו ושלא יתנהג כך. בשלב זה הנאשם דחף אותה לעבר הקיר כך שהמתלוננת ספגה מכה בראשה מהקיר ונגרמה לה סחרחורת. המתלוננת אמרה לנאשם כי יש לה סחרחורת ושהיא לא רואה, אך הנאשם השיב לה: "**לא אכפת לי תמותי**". המתלוננת ניסתה להתקרב שוב אל הנאשם ואילו הנאשם תקף אותה בכך שאחז בידה, כך אותה סביב גבה וחנק אותה בצווארה באמצעות ידו.

בטרם נשמעו טיעונים לעונש, הופנה הנאשם לשירות המבחן וכן התקבלה לגביו חוות דעת הממונה על עבודות השרות אשר מצא אותו מתאים לריצוי עבודות שרות.

תסקיר שירות המבחן

2. הנאשם בן 33, אב לשלושה ילדים אשר חי כעת בנפרד מהמתלוננת. שרות המבחן פירט את נסיבות חייו של הנאשם, אשר בנעוריו גדל בפנימייה בשל בעיות התנהגות וקיבל פטור משרות צבאי לאחר שערק משירות. בהמשך, עבד הנאשם בתחום התקנת מזגנים בו עוסק עד היום. שרות המבחן התרשם מיחסי תלות הדדית בין הנאשם למתלוננת על רקע רצונה של המתלוננת בעצמאות, תחושת הנאשם בחוסר שליטה ותגובה בצורה אלימה ותוקפנית. במהלך הקשר עם שרות המבחן, שולב הנאשם בקבוצה טיפולית וכן ביחידה להתמכרויות, זאת בשל בעיית שימוש באלכוהול. על אף דחיה שניתנה לשם בחינת הרתמות הנאשם להליך הטיפול, התקשה הנאשם בשיתוף פעולה. הנאשם הגיע באופן לא סדיר למפגשים בקבוצה הטיפולית, במהלכם לא שיתף פעולה עד שחדל מלהגיע אליהם. באופן דומה, הנאשם הגיע למפגשים מעטים ביחידה להתמכרויות עד שחדל מלהגיע וניתק את הקשר. לפיכך, התרשם השירות מחוסר מוטיבציה מצד הנאשם להירתם לטיפול ונמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות, הפנתה לחומרה היתרה בשל העובדה שבוצעו כלפי בת זוג, ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 12 חודשי מאסר. לגבי מיקום הנאשם בתוך מתחם הענישה, התייחסה ב"כ המאשימה להיעדר עבר פלילי, להודיית הנאשם וכן לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו. בהתחשב בכלל הנסיבות המפורטות, ביקשה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה ולגזור עליו 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס.

4. ב"כ הנאשם לא חלק על חומרת עבירות תקיפת בת הזוג ולא טען לקביעת מתחם ענישה אחר, אלא הדגיש כי מדובר במקרה מיוחד. עיקר טיעוניו התמקדו בטענת אכיפה בררנית אשר נדחתה על ידי בית המשפט אך יש לתת לה משקל לעניין העונש. לטענתו, המתלוננת הודתה כי איימה על הנאשם בסכין, הכתה אותו והגישה כנגדו תלונות שווא במשטרה. ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל נוסף לכך שכיום הנאשם והמתלוננת גרושים, מתגוררים בנפרד זה מזו, והנאשם הוא המפרנס היחיד את ילדיו. בנסיבות אלה, ככל שיאלץ לרצות מאסר בעבודות שירות, לא יוכל הנאשם לשלם מזונות והדבר יביא להסלמה חדשה ביחסים בינו לבין המתלוננת. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להסתפק במקרה זה בענישה צופה פני עתיד.

5. הנאשם בדברו, ביקש כי בית המשפט יקל עמו על מנת לאפשר לו להמשיך ולפרנס את גרושתו, אשר אינה עובדת, ואת ילדיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. אלימות כלפי אחר פוגעת בזכות הפרט לשלמות גופו ולביטחונו האישי. עבירת האיומים, טומנת אף היא בחובה פגיעה בביטחונו האישי של נפגע העבירה ובשלמות נפשו. יש לייחס למעשים אלה משנה חומרה כאשר מדובר באלימות הננקטת כנגד בת זוג, בתא המשפחתי המצומצם האמור להוות בסיס תומך, בטוח ויציב עבורה. עבירות נפוצות אלה, והקושי של קורבנות העבירה להתלונן, הביאו את המחוקק להחמיר בענישה שנקבעה לגביהן.

כחלק מהצורך במלחמה בתופעה זו, החמירה אף הפסיקה את רף הענישה ונקבע כי **"לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת"** (ע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.2.2011)). כך, בנסיבות שאין ברף גבוה, ניתן להצביע על ענישה של מאסר למשך מספר חודשים בדרך של עבודות שרות (רע"פ 5080/20 **אביגל בן דוד נ' מדינת ישראל** (27.7.20); רע"פ 3415/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.2018); רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.2016); רע"פ 6037/15 **סימון צדקה נ' מדינת ישראל** (7.9.2015)).

7. לצד האמור לעיל, יש לבחון את נסיבות ביצוע העבירה המשתנות באופן משמעותי בין מקרה למקרה בעבירות מסוג זה, ולהקנות להן משקל בעת קביעת מתחם הענישה (ראו את משקלן המשמעותי של נסיבות ביצוע העבירה בעת קביעת מתחם ענישה הולם - ע"פ 1323/13 **רך חסן נ' מדינת ישראל**, פסקאות 8-9 (5.6.2013)). כמו כן, יש לציין כי מדיניות הענישה מהווה אך את אחד השיקולים בעת קביעת מתחם הענישה ו"**אין בה משום תחליף הולם להגדת המתחם עצמו**" (ע"פ 4815/13 **מדינת ישראל נ' אלעוקבי**, פסקה 12 (1.1.2014)).

בחינת נסיבות המקרה הנדון מעלה כי מדובר באלימות כלפי המתלוננת בשני מקרים שונים, כאשר במקרה אחד איים הנאשם על המתלוננת איומים קשים ובמקרה אחר לא היסס לחנוק אותה בצווארה. אירוע האלימות הפיזית כלפי המתלוננת הוא אירוע מתמשך אשר החל בדחיפתה באופן בו ראשה נחבט בקיר עד כדי סחרחורת, המשיך באחיזה בידה של המתלוננת והגיע לבסוף עד כדי חניקתה. מדובר בפעולות אשר עלולות היו להסתיים בתוצאות קשות, גם אם אין מדובר ברף הגבוה של אותן עבירות.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מאסר למשך מספר חודשים אשר יכול ויורוצה בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר, זאת לצד ענישה נלווית.

קביעת העונש המתאים

8. ב"כ הנאשם מיקד את טיעוניו בהקלה בעונשו של הנאשם בשל טענת אכיפה בדרנית, אשר עלתה תחילה בטרם שמיעת הראיות. ב"כ הנאשם טען כי המתלוננת הודתה בכך שבאירוע אחר הניפה סכין ואמרה לנאשם להיזהר ממנה אך התיק כנגדה נסגר. לטענתו, המתלוננת פירטה במהלך החקירה כי בעת שטיפת כלים הרימה סכין ואמרה לנאשם להיזהר ממנה. בנוסף, טען ב"כ הנאשם כי מהודעתה עולה ששיקרה ביחס לשני מקרים בהם התלוננה כנגד הנאשם. ב"כ המאשימה השיבה כי בהתאם לחומר החקירה מדובר באישה מוכה לאורך שנים, אשר חיה באווירת חשש ופחד ובמהלך ויכוח אכן פעלה כפי שטען ב"כ הנאשם ביחס לאיומים. טענת האכיפה הבררנית נדחתה תוך הפניה לכך שאין מדובר בתשתית דומה ובנסיבות דומות המיוחסות לנאשם. יחד עם זאת, צוין בהחלטה כי לאחר שבית המשפט ייחשף לחומר החקירה במהלך שמיעת הראיות, יוכל ב"כ הנאשם לשוב על טיעוניו. כאמור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון ולפיכך לא הוצגו ראיות נוספות לאחר מתן ההחלטה בטענת האכיפה הבררנית.

כפי שטען ב"כ הנאשם, ניתן לשקול הקלה בעונשו של נאשם בשל קבלת טענת הגנה מן הצדק אשר בנסיבותיה ניתן לנקוט בסעד מתון יותר מאשר ביטולו של כתב האישום (ראו את המבחן התלת שלבי שנקבע בע"פ 4855/01 **מדינת ישראל נ' בורוביץ'**, פ"ד נט(6) 776 (2005), והרחבת אופי הסעדים האפשריים - ע"פ 1840/16 **יהודה אדרי נ' מדינת ישראל** פסקה ח' (1.02.2017); ע"פ 7921/11 **דוד ואנונו נ' מדינת ישראל** פסקה 53 (24.08.2015)).

בהמשך להחלטה הדוחה את טענת ההגנה כי מתקיימת אכיפה בררנית המבססת הגנה מן הצדק, לא הוצגו כל ראיות נוספות. לאחר שבחנתי את טיעוני ב"כ הנאשם לעונש, לא מצאתי לשנות מאותה החלטה. השאלה הראשונה שיש לבחון במסגרת טענת הגנה זו, היא **"מהי קבוצת השוויון שעמה נמנה מי שמעלה את טענת האכיפה הבררנית"** (ע"פ 8551/11 יצחק כהן סלכני נ' מדינת ישראל, פסקה 14. (12.8.2012)). בהתחשב באופי העבירה החמורה שיוחסה לנאשם, תקיפת המתלוננת בדרך שתוארה, לרבות חניקתה, לה יש להוסיף את עבירת האיומים במקרה הנוסף, ולעומת זאת סוג העבירות המיוחסות למתלוננת בהתאם לטיעון ב"כ הנאשם, אופיין ונסיבותיהן- לא ניתן לקבוע כי מדובר בקבוצת שווים המהווה תנאי בסיסי לשם בחינת ההגנה. בנסיבות אלה, לא עלה בידי ההגנה לעמוד בנטל המבחן הראשון של הוכחת פגמים אשר נפלו בניהול ההליך ומידת פגיעתם בנאשם. לפיכך, אין מקום להמשיך בחינת טענת ההגנה מן הצדק והטענה נדחת.

9. הנאשם לא ניצל את המסגרות הטיפוליות שהוצעו לו לטיפול בבעיית השימוש באלכוהול וכן קבוצה טיפולית הקשורה בעבירות בהן הורשע, כך שלמעשה הרקע אשר הביא את הנאשם לביצוע העבירות נותר עד כה ללא מענה טיפולי. לצד זאת, מדובר בנאשם בן 33 ללא כל עבר פלילי. במהלך ניהול ההליך בבית המשפט, התגרשו הנאשם והמתלוננת אשר אף טענה בפני שרות המבחן כי כיום אינה חוששת מפניו. בנוסף, יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בבית המשפט וכן להתחשב בתקופה בה שהה במעצר ובהמשך תחת תנאים מגבילים.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני מוצא לתת משקל משמעותי לנסיבות אותן יש לזקוף לזכות הנאשם ובנוסף להתחשב בפגיעה הצפויה בפרנסתו ומכאן אף בהשפעת מידת העונש על המתלוננת ועל ילדיהם.

לפיכך, החלטתי למקם את הנאשם ברף נמוך של מתחם הענישה ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר אשר ירצו בעבודות שרות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה. בית המשפט הבהיר לנאשם את ההשלכות האפשריות של אי עמידה בביצוע עבודות השרות.

ב. מאסר למשך 6 חודשים אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת איומים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' חשוון תשפ"ב, 11 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.

